

(Աշտ. Ը. Օձն. 140): Սոյն ենթադրու-
թիւնս հաւանականութեան կը տանի Մխ.
Ապարանեցւոյ տրտունջն անոնց դէմ՝ որ
«գծածկոց սեղանոյն (եկեղեցւոյ) եւ զկա-
հից սրբութեանցն ածեն ի գործ ընտանեաց»
(Խե, Իե): Եւ ի՞նչ բանի կընային գործա-
ծել զայն տան մէջ՝ քան թէ համանման
ծառայութեան կերակրոյ սեղանին վրայ.
Եւ զոր չպիտի առնուին՝ եթէ այդպիսի
ծածկոյթ մը սովորական չլինէր նաեւ
ճաշի սեղանին:

Յ. - Բազմակիս: — Այսպէս կ'անուա-
նէ Մանդակունին ազնուականաց նստա-
բանը (61), որուն կը ձայնակցին նաեւ
ուրիշներ (Ոսկ. Մտթ. Բ, 67. Խոր. 142.
Փաւս. 207. Պտմ. Աղ. 100), որոցմէ
Փաւստոս կը կոչէ նաեւ «բազմակիս» (67):
Անոր գետնէն բարձրութիւնը տեսանք Ման-
դակունւոյն վկայութեան մէջ, զոր կը
հաստատէ Եղիշէ եւս, կոչելով տիկնանցը
«բարձրագահք տաճարաց» (174), որոյ մէջ
զգալի է թէ շքեղութիւնը եւ թէ առաւե-
լութիւնը սովորական աթոռոց հասակէն:

Գալով ուրիշ հանգամանաց, Յունաց ու
Հռովմայեցւոց մէջ մերթ միապաղաղ ու
կիսարուոր է այն, եւ մերթ քառակուսի՝ եւ
երեք միահար երեսներէ ձեւացած, բաց
թողլով մէկ երեսը՝ ծառայութեան համար: